

INLEIDING

Spirituele revolutie

We leven in een turbulente tijd, van grote veranderingen, een soort spirituele revolutie die ons steeds meer bij onze werkelijke aard brengt. Een van de fysieke en geestelijke veranderingen is dat de rechter- en linkerhersenhelft weer veel beter gaan samenwerken, waardoor we weer geleid worden door de kracht van onze ziel. Dit samenwerken is lange tijd verstoord geweest, maar nu keren we terug naar harmonisatie van deze beide hersenhelften.

De linkerhersenhelft kun je zien als de weergave van ons lagere zelf. Hier draag je de meeste negatieve ervaringen en herinneringen uit je verleden mee waardoor je vastloopt. Hier huizen schuldgevoel, de overtuiging dat pijn en lijden oorzaak en gevolg zijn en dat je niet kunt kiezen. Hier huizen negativiteit, schaamte, onzekerheid, controle en veroudering. Vanuit de linkerhersenhelft worden al je cellen geïnformeerd met menselijke gedachten en overtuigingen. Dit zijn oude patronen die door herhaling steeds sterker worden. Hier huist alles wat je weerhoudt om de beste versie van jezelf te leven, waarlijk vrij te zijn en jouw realiteit aan te sturen. De linkerhersenhelft draagt ook alle oude egogerichte informatie in zich van het Vissentijdperk.

De rechterhersenhelft is de weergave van ons Hogere Zelf. Hier zetelen vrolijkheid, luchthartigheid, levendigheid, verjonging, genade, vergeving, relativering, moed, overgave aan je authentieke kracht, pure liefde. De rechterhersenhelft wordt geleid door je zielenkracht. De ziel denkt en spreekt niet, zij voelt en weet. Zij geeft vrijheid en inzicht, waardoor je je verbonden

voelt met de Bron en voelt en weet dat alles aanwezig is. De ziel helpt je met het loslaten van valse overtuigingen die je belemmeren en vasthouden. Zij helpt je ook om je zwaartepunt te verleggen van controle naar waarnemen.

Als je in harmonie leeft met je beide hersenhelften kun je in elke situatie, onder alle omstandigheden, je rust, kalmte en kracht bewaren. Jouw vrijheid om te kiezen maakt het je mogelijk om gewoon te nemen waar je behoefte aan hebt in plaats van het te vragen of op te eisen.

Onze linker- en rechterhersenhelft gaan nu, in het begin van dit Watermantijdperk, steeds meer samenwerken en dit heeft grote gevolgen. Wij komen steeds meer volledig in ons *zijn*; dan worden onze innerlijke doelen steeds meer in overeenstemming gebracht met onze uiterlijke doelen. Via de uiterlijke doelen manipuleren we vaak. Zij worden meestal gevoed door ons lagere zelf en aangestuurd door de linkerhersenhelft. Het lastige is dat we maar moeilijk grip kunnen krijgen op deze ingesleten patronen. Dit laat zich niet door de wil in goede banen leiden, maar vraagt om een andere oplossing. De kern ligt in het gegeven dat we allemaal iemand willen zijn, dat we graag als min of meer belangrijk gehoord en gezien willen worden. Daardoor handelen we niet vanuit onze vrije wil, maar is er altijd een soort van afhankelijkheid.

Sinds het begin van de spirituele revolutie roepen we: probeer niet anderen te veranderen, maar begin met jezelf. Maar werkt dit eigenlijk wel zo? Niet alleen ons ego komt ertegen in opstand, maar ook onze zielenkracht. Deze kreet houdt namelijk een diepere aanname in: ik ben niet goed zoals ik ben. Ik moet anders zijn. Het is een ontkenning van je *zijn*.

Het verlangen gehoord, gezien en begrepen te worden brengt vaak onbegrip en gevoelens van eenzaamheid teweeg. Voor alles is er echter een oplossing en daar gaat dit boek over.

Vragen die in dit boek beantwoord worden, zijn:

- Hoe breng je de twee hersenhelften weer in balans, in goede harmonie?
- Hoe kanaliseer je jouw scheppende vermogens en hoe stem je je af op het veld waar alles aanwezig is, waar je kunt kiezen welke ervaring jou verrijkt?
- Hoe buig je een negatieve ervaring om naar een positieve?
- Hoe laat je belastende denkpatronen los?

De gevolgen en mogelijkheden van deze visie worden in het boek nader uitgewerkt. Daarbij nemen we praktische vragen en knelpunten in het gewone dagelijkse leven en ook in het werk onder de loep en kijken we hoe vanuit dit perspectief een nieuw antwoord kan ontstaan.

Voor veel mensen is het niet genoeg om uitgelegd te krijgen hoe ze op een lichtere en blijere manier in het leven kunnen staan. Ze denken, ja, ho even, alles goed en wel, maar ik ben hier en mijn realiteit is op dit moment nog steeds dat ik regelmatig vastloop en het leven zwaar vind. Je kunt wel vertellen hoe het allemaal zit en het is wellicht helemaal waar, maar je gebruikt wel zevenmijlslaarzen en ik kan dat niet bijbenen.

In dit boek geven we enerzijds een visie en laten we anderzijds zien hoe je gewoon kunt beginnen waar je vastloopt en van daaruit de kluwen kunt ontwarren en in een blijere vibratie kunt komen.

Zo laten we zien hoe je stapje voor stapje je draaiboek kunt herschrijven door je denkkeest rustig als een paard bij de teugels te nemen, terwijl je als het ware zegt: 'Jij bent helemaal in orde, en ik leid je terug naar de plek waar alles goed en oké is'. We laten zien hoe angst, boosheid, gepieker, geneuzel, kortom, het dagelijkse gedoe, een prima aangrijpingspunt kan zijn om jezelf naar een gelukkiger leven te leiden.

We willen graag dat dit boek precies aansluit bij het punt waar de lezer zich bevindt. Je pakt zo'n boek immers omdat je de last van het leven ervaart en die graag los wilt laten. Je verlangt

naar een blijer bestaan, en je ervaart niet alleen de last van het leven, je veroordeelt jezelf daar ook om. Daardoor wordt de last weer groter. Het is dus dubbelop. We beginnen daarom bij het laatste, de geruststelling: je bent helemaal goed, precies zoals je nu bent. Je bent perfect, een wezen in ontwikkeling. Dat is het startpunt. Zo maak je contact met het veld van liefde, mededogen, vergeving. En zo kun je de rechterhersen helft de leiding geven en laten communiceren met je linkerhersen helft die in de realiteit van het lijden vastzit.

In het eerste deel beschrijven we hoe het nieuwe bewustzijn ons persoonlijke leven positief beïnvloedt en kan beïnvloeden; in het tweede deel laten we zien wat er kan gebeuren in werksituaties als we ook daar onze rechterhelft meer gaan inzetten. We laten zien hoe een aantal sensitieve pioniers daar al mee bezig is en geven een aantal praktische aanwijzingen om het nieuwe bewustzijn ook in het werk te integreren en toe te passen.

We hebben dit boek samen geschreven, ieder vanuit onze eigen invalshoek. Sommige stukken zijn van Monique, andere van Marian en veel stukken zijn ontstaan in een gezamenlijk schrijfproces. In twee interviews voor in het boek vertelt elk van ons wat meer over deze samenwerking en ieders aandeel hierin.

Omwille van de leesbaarheid en omdat we dit ook niet relevant vinden, gebruiken we in dit boek het woordje *ik* zonder telkens te verwijzen naar degene die het schreef; alleen in heel specifieke situaties doen we dat wel.

Voorbeelden die we gebruiken uit ons leven of onze praktijk zijn, tenzij we toestemming van de betrokkene hebben, anoniem gehouden door namen en situaties onherkenbaar te maken.

Van hooggevoelige naar sensitieve pionier

Marian is bekend geworden door haar boeken over hooggevoeligheid. De ondertitel van dit boek luidt: *Het nieuwe bewustzijn van sensitieve pioniers*.

► MARIAN

In zekere zin is hier wel sprake van een koerswijziging. Het was fijn en goed om vier boeken over hooggevoeligheid te schrijven. Daar heb ik, gezien de reacties, veel mensen blij mee gemaakt. Tegelijkertijd merk ik dat een bepaalde groep zich niet in de term hooggevoeligheid herkent, terwijl ik me daar wel op richt. Toen ik aan mijn dochter vertelde waar dit nieuwe boek over gaat zei ze heel enthousiast: 'Dat is nu precies waar mijn vriendinnen, mijn collega's en ik behoefte aan hebben. Wij merken dat de oude concepten en methodes niet meer werken, dus we moeten iets nieuws aanboren, maar hoe doe je dat nu? Wij kopen geen boeken die geschreven zijn voor hooggevoelige mensen, want wij zien onszelf niet zo.'

Na vier boeken over hooggevoeligheid heb ik er trouwens wel over gezegd wat ik erover kan zeggen.

De term 'hooggevoeligheid' is een tijdlang behulpzaam geweest om het thema bespreekbaar te maken, zodat er informatie over vrij kon komen. Dat is intussen ruimschoots gebeurd en nu heb ik het idee dat het tijd is voor een volgende stap.

Alle mensen die zich in willen zetten voor een nieuwe, duurzame wereld vol liefde, schoonheid en rechtvaardigheid, zijn op een bepaalde manier spiritueel geïnteresseerd en geïnspireerd, of ze het nu zo noemen of niet. Zij zijn allemaal in meerdere of mindere mate sensitief, maar het heeft geen zin om de mensheid in te delen naar de mate van hun gevoeligheid.

In dit boek spreken we over *sensitieve pioniers*: mensen die vanuit een nieuw bewustzijn op allerlei gebieden vernieuwing willen brengen. Sensitieve pioniers willen leven en werken vanuit het *zijn*. Ze zien in dat de weg naar het handelen eerst naar binnen loopt voordat er iets naar buiten gedaan wordt. Ze merken

de problemen waar we in de wereld voor staan op en vinden diep in zichzelf nieuwe, creatieve oplossingen. Ze hebben een aantal gemeenschappelijke kenmerken:

- Ze ontvangen hun signalen meer van de ziel en veel minder van het ego.
- Ze durven veel gemakkelijker te vertrouwen op hun intuïtie.
- Ze beginnen gewoon ergens aan en merken dan dat zij op onbewust niveau geleid worden.
- Ze kunnen zich veel gemakkelijker inleven in de ander of in een situatie.
- Ze blijven niet hangen in oude zaken, ze kunnen de dingen luchthartiger zien.
- Ze werken gemakkelijk met de natuurwetten, want zij voelen deze goed aan.
- Ze kiezen voor duurzaamheid in plaats van voor winstbejag.
- Ze hebben de gave om te creëren, voorop te lopen, hun nek uit te steken.
- Ze beseffen dat spiritualiteit, creativiteit, bewustzijn en zuiverheid de nieuwe waardegeneratoren zijn.
- Ze kunnen beter omgaan met de talenten van henzelf en anderen.

Als pionier loop je een ongebaand pad. Soms heb je het idee dat je helemaal verdwaald bent en dat kan veel angst en onzekerheid geven. Dan heb je grote behoefte aan houvast. Dat houvast willen wij graag met dit boek geven, zodat deze mensen op hun beurt een rots in de branding kunnen zijn voor anderen. Er is in deze tijd van veranderingen zoveel turbulentie op allerlei fronten. In de aanloop naar het Aquariustijdperk stortten veel oude systemen ineen; dat roept angst en verwarring op en door de berichtgeving in de media worden die nog eens versterkt. Het is belangrijk om te zien dat we ons niet door de emoties van de massa mee hoeven te laten slepen, dat we contact kunnen maken

met de Bron diep in onszelf. Als we dat doen, hoeven we niet te wachten tot iemand ons komt vertellen hoe het nu verder moet; vanuit die bron worden we geïnspireerd om nieuwe wegen in te slaan en werkelijke oplossingen te vinden. Daarvoor hebben we elkaar nodig. Als we dat gezamenlijk doen en als we de kringen waarin we dat doen steeds groter maken, gebeuren er heel andere, nieuwe dingen.

Zo geven wij zelf een richting aan. Dat geeft ons energie en maakt ons leven een stuk lichter.

De sensitieve pionier

*is verbonden met de innerlijke bron,
vindt daar inspiratie, levenslust, levenskracht,
lichtheid, blijheid, relativiseringsvermogen,
ontvangt sensitiviteit als een geschenk voor zichzelf en de wereld,
experimenteert ermee, leeft vóór, valt, staat weer op
en creëert zo samen met anderen nieuwe levende vormen
in communicatie, organisatie, management,
heeft het lef een eigen pad te banen,
onvermoede zijwegen in te slaan,
laat zich niet in een hokje zetten,
durft te struikelen, vreest de wanhoop niet
en veert weer overeind als een duikelaar,
neemt pas iets voor vast aan wanneer het hart ja zegt,
weet dat wegen niet zomaar samenkomen,
grijpt kansen die het 'toeval' geeft,
durft niet meer verrijkende concepten en contacten los te laten
en, al is het soms bibberend, met lege handen te staan,
wil helend communiceren,
eert de vele verschijningsvormen van diversiteit,
richt zich vastbesloten op het waardevolle,
vertrouwt op organische groei en
op de zuivere inspiratie die uit de eigen innerlijke bron opborrelt.*

Over de auteurs

Marian van den Beuken

In een gesprek met Connie van Nieuwkerk en Francis van Soest vertelt Marian waarom dit boek er moest komen en wat haar aandeel erin is.

► FRANCIS

Marian, waar komt dit boek vandaan? Hoe kom jij aan je materiaal? Waar is je kennis op gebaseerd?

Ik speelde al jaren met de gedachte om een boek te maken over het vrouwelijke principe. Ik heb daar veel over nagedacht en er ook veel van ervaren door de vrouwenbeweging en de Wijze Vrouwen Cirkels, maar als ik erover ging schrijven, bleef het toch heel erg zwevend. Ik was heel blij dat Monique met het idee kwam om over de linker- en de rechterhersenhelft te schrijven. Door deze invalshoek kon ik makkelijk schrijven over de vrouwelijke kant van de mens zonder dat het zweverig werd. Ik hoefde het niet eens zo te noemen!

Ik ben nu 66, ik heb veel meegemaakt in mijn leven. Ik heb veel verwerkt, verteerd, doorvoeld, doorleefd; daar komt een belangrijk stuk van mijn materiaal vandaan. Maar ik schrijf ook dingen die totaal nieuw voor me zijn. Dat valt me dan zo in, dat is pure inspiratie. Ik heb wel eens dat ik een boek van mezelf opensla en dan denk, daar heb ik echt iets aan! Dat is dan iets wat ik niet voortdurend paraat heb, maar wat wel op het moment dat ik het schreef, bij me naar binnen kwam. Ik heb natuurlijk veel kennis vergaard, opleidingen, trainingen, cursussen, workshops gevolgd, ik heb altijd enorm veel gelezen. Maar ik heb eigenlijk het meest geleerd van de school van het leven. Daar krijg je niet van tevoren een programma van, je hebt geen idee hoe dat zal gaan. Doordat je keuzes maakt, wordt je pad duidelijk. Ik heb in mijn leven veel dingen gedaan waar ik niet voor opgeleid was. Dat ging gewoon zo. Dat gaf aan de ene kant onzekerheid, kan ik dat nu wel waarmaken, en aan de andere

kant hield het me fris en creatief. Ik baande mijn eigen pad, een nieuw pad, en zorgde zo voor vernieuwing. Ik heb dus heel veel geleerd door af te durven wijken, mijn eigen weg te gaan.

Daarnaast zijn er natuurlijk ook mensen die me enorm geïnspireerd hebben, gewoon mensen om mij heen, die me lieten zien dat je dingen ook op een andere manier kunt doen, of me juist duidelijk maakten wat ik absoluut niet wilde, maar ook heel wijze en liefdevolle mensen als Byron Katie, Barbara Marx Hubbard, Thomas Rosenberg, Arnold Mindell, die mijn perspectief enorm verruimden en me stukken van mezelf lieten zien die nog braak lagen. En natuurlijk mijn dochter en mijn kleinkinderen, door wie ik steeds weer ervaar wat zuivere, onvoorwaardelijke liefde is.

► CONNIE

Op een bepaalde manier zijn we allemaal ervaringsdeskundigen van het leven, maar het extra stuk dat jij hebt, is dat je de dingen dieper durft te doorvoelen en te verwoorden en dat je daardoor veel wijsheid omhooghaalt.

Ja, ik denk dat ik uiteindelijk heel diep durf te gaan. Het is voor mij belangrijk om ook de diepe, donkere kanten van het leven te durven voelen. Ik heb veel van die donkere kant meegekregen door het gezin en de familie waarin ik geboren ben. Dat is een bagage, die krijg je mee, op een bepaalde manier heb je daar als ziel ook zelf voor gekozen om die ontwikkeling door te kunnen maken. Vroeger dacht ik, die raak ik wel een keer kwijt als ik alles heel goed doe, en dan word ik helemaal gelukkig. Nu denk ik: tot nu toe ben ik het nog niet kwijtgeraakt en ik ga er maar van uit dat dit ook in dit leven niet meer zal gebeuren, dat het nu gewoon bij mij hoort. Maar doordat ik geleerd heb het te accepteren en me ermee te verzoenen, is het nu wel minder zwaar. Ik vind het belangrijk om te vertellen wat ik daarover ontdekt heb, omdat mensen zo worstelen met de donkere stukken in zichzelf en met de vraag wat je in godsnaam met dat donker moet.

Ik waak er ook voor dat er geen enkele veroordeling zit op de schaduwkant van het leven. Want mensen veroordelen zichzelf daar zo erg om, vaak ook vanuit een soort spirituele correctheid; ze denken dat je altijd blij zou moeten zijn of dat je altijd in het licht zou moeten zijn.

En daarnaast heb ik ook ongelooflijk veel diepe gelukservaringen.

► FRANCIS

Hoe is de samenwerking tussen jou en Monique gegaan?

Ik schrijf vooral vanuit mijn persoonlijke doorleving, Monique schrijft veel stukken vanuit de directe inspiratie. Die komen bij haar rechtstreeks binnen vanuit de onstoffelijke wereld. Het is dus een mix.

Mijn rol in onze samenwerking is heel praktisch, ik zeg steeds, ja, dit is een prachtige visie, het is heel mooi daar, en daar willen we allemaal ook heel graag komen, maar ik zit nu nog hier en hoe kom ik van hier naar daar? Dus, wat is nu een gemakkelijke eerste stap? Monique is iemand die behoorlijk voor de troepen uit loopt en ik ben degene die denkt, oké, heel mooi, en hoe kunnen we ze allemaal meekrijgen?

Die samenwerking was een groot plezier en tegelijkertijd ook af en toe heel confronterend. Want Monique zegt dingen soms met een stelligheid waar ik behoorlijk over kan steigeren. Alles wat met enige autoriteit gesteld wordt, doet bij mij al snel de haren overeind staan. Dan weet ik eigenlijk al dat er bij mij nog een onopgehelderd stukje zit. Ik zeg dan bijvoorbeeld: 'Het lijken wel de tien geboden, zeg! Daar kan ik me niet mee verbinden.' Daar hebben we samen wel mee gestoeid. Want punt één is dat je samen een boek schrijft, maar punt twee is dat je ook alleen voor een zaal het hele boek moet kunnen uitdragen. Als er een vraag komt over een stuk van Monique, dan kan ik niet zeggen, ja, dat is een stuk van Monique, daar sta ik niet achter. In die zin gaat het ook af en toe net als in een huwelijk, dat je even denkt,

o, nee, dat wil ik niet, hier wil ik niets mee te maken hebben. En dan kom je toch weer tot elkaar.

In het begin heb ik zelf wel wat innerlijk werk moeten doen over autoriteit en autonomie, zodat ik haar niet op een hoger plan ging plaatsen omdat zij spiritueel verder zou zijn dan ik. Zoals ik het nu zie, zitten we allebei op een andere vibratie en vullen die twee elkaar heel mooi aan. Niet hoger of beter, dus, maar anders en aanvullend.

► CONNIE

Luisterden jullie dan ook naar elkaar? Zijn er stukken die Monique of jij schreef ook veranderd door de samenwerking?

Ja, dat is heel leuk, daardoor zijn ze veel beter geworden. En daarin heb ik veel van Monique geleerd. Monique laat zich niet persoonlijk raken als er iets confronterends op haar afkomt. Dus die raakt niet geïrriteerd als ik met kritiek kom, wat mij de volle vrijheid geeft om alles te delen wat er in mij opkomt, wel met alle respect, natuurlijk. Ze zegt ook tegen mij: 'Doe dat nu, want daar wordt het boek alleen maar beter van'. Dat is ook zo, want daardoor gaan we dieper. De grootste 'veroordeling' waar Monique mee komt is hoogstens: 'Dit resoneert niet zo bij mij'. Dat is zo leerzaam voor mij! Dan denk ik, o, je hoeft er dus helemaal niet in te gaan zitten. Je hoeft niet nijdig te worden, je hoeft niet de donkere energie van de ander over te nemen. Je kunt het gewoon bij de ander laten en zeggen: 'Dit resoneert bij mij niet zo', of: 'Ik voel me hier niet zo door aangesproken'. En dan gebeurt er wel iets. Ik merkte dat vanmorgen nog. Ik zat opeens in een raar gesprek met iemand die heel fel en geïrriteerd reageerde op iets wat ik gezegd had en ik zei: 'Ik val je niet aan, hoor. Dit is voor mij een gewoon gesprek. Ik deel alleen even hoe ik het op dit moment beleef. Ik zeg ook niet hoe het moet en de uitslag is nog helemaal open.' Het was meteen helder.

► CONNIE

Jij staat juist door jouw bagage en door hoe je daarmee om hebt leren gaan, heel stevig in de aardse werkelijkheid. De werkelijkheid van schoonheid en inspiratie, maar ook die van het onvermogen, de onmacht. Van allebei!

Ja, dat is heel belangrijk, om juist dat onvermogen en de onmacht ook op te nemen in het geheel. Je hoeft niet perfect te zijn. Waar je nu bent, dat is helemaal goed, dat is het perfecte startpunt.

► CONNIE

En het is heel belangrijk dat elke keer opnieuw te vertellen. Anders hebben de mooiste stukken geen enkele uitwerking, dan leiden ze hoogstens tot schuldgevoel.

Wat ik ook bijzonder vind, is jouw moed. Jouw moed om zo diep te gaan als je kunt om de dingen onder ogen te zien, te verwerken en daarna te verwoorden. Er woorden voor te vinden om anderen te vertellen wat je geleerd en ontdekt hebt.

Ja, om het allerbinnenste naar buiten te brengen, daar is veel moed voor nodig. En juist daar ligt de parel van de wijsheid. Er gebeurt zoveel moois als we die parels met elkaar delen. Ik hoop dat ik mensen kan inspireren om ook die moed op te brengen, want de beloning is zo groot!

Ik denk dat die moed voortkomt uit een grote bevlogenheid om samen een nieuwe aarde te scheppen en de mensen die net als ik dat grote verlangen hebben te ondersteunen als ze vastzitten en soms depressief worden omdat ze nog niet de gereedschappen hebben om zichzelf eruit te tillen. Dat is wat ik kan geven, dat wil ik zo ontzettend graag en het maakt me ook zo blij dat ik nu op een punt ben gekomen dat ik het kan en ook een manier gevonden heb om dat te doen.

Marians nieuwsbrief *De Sensitieve Pionier* vind je op www.gevoeligheidalskracht.nl

Monique Timmers

Anita Koster sprak met Monique. Monique is energetisch therapeute en schreef een zestal boeken; aan het laatste werkte ze in dezelfde periode als aan dit boek.

Monique, hoe zou jij jezelf op dit moment omschrijven?

De laatste jaren leef ik steeds meer vanuit mijn *zijn*. Dit boek van Marian en mij past daar erg bij. Ik laat me inspireren door wat het leven aanbiedt, maar ook door het hogere. Daar heb ik af en toe een lijntje mee, wat heel fijn is. Dat zorgt voor veel diepgang en maakt dat ik steeds stabiel(er) in het leven sta, dus niet meer zo onderhevig ben aan allerlei emoties. Van nature ben ik heel emotioneel van aard, maar ik ben stabiel(er) geworden. Mijn leven heeft door mijn spirituele ontwikkeling een heel goede wending genomen. Ik sta er nu veel rustiger in, kan neutraler naar de dingen kijken, heb minder oordelen, minder kritiek ... Ik ben ook warmer naar mensen, liefdevoller dan vroeger.

Wie en wat wil je bereiken met dit boek?

Het is denk ik voor veel mensen fijn te ervaren dat het leven makkelijker wordt als je in het *zijn* bent en je meer laat leiden door de rechterhersenhelft. Je wereld verruimt zich dan, alles wordt overzichtelijker, je kunt dan in deze turbulente wereld veel meer jezelf blijven, veel meer rusten in *zijn*. Je leidt dan je leven vanuit de waarnemer en laat je niet meer meeslepen door allerlei emoties die in de linkerhersenhelft worden aangestuurd. Ieder mens die een goed contact heeft met zijn eigen Bron, goed in zijn eigen cirkel staat, kan waarnemer blijven van alle processen om hem heen.

Meer zijn dan je brein houdt een ontwikkeling in, het verschijnt niet voor niets in 2012, het gaat over de overstap van 'human doing' naar 'human being'. Het is het begin van een nieuw tijdperk. Wij zullen heel nieuwe ervaringen en een heel nieuw bewustzijn gaan krijgen, dat veel meer vanuit het *zijn* en veel

minder vanuit het werken aan onszelf aangestuurd zal worden. Ik denk dat mensen inmiddels best moe zijn van al dat werken aan zichzelf. Dit boek kan mensen hopelijk helpen om veel duidelijker en stabiel in het leven te staan. Wij staan allemaal voor die sprong, om niet meer puur te handelen vanuit de ratio, om steeds meer onze intuïtie te gaan volgen. Het *zijn* is een mooie reflectie van onze intuïtie. Het is helder voelen, helder weten. Dat is in principe voor iedereen bereikbaar.

Hoe was het voor jou om dit boek samen te schrijven met Marian?

Het was een erg leuke ervaring. Marian had me al voor haar vorige boek gevraagd een paar stukjes te schrijven als reactie op vragen van haar. Vorig jaar waren we een keer bij elkaar en kwam spontaan het idee bij ons op om samen een nieuw boek te gaan schrijven. Voor mij was het een heel leuke uitdaging om onze verschillende schrijfstijlen samen te voegen. Ik ben erg gecharmeerd van Marians schrijfstijl. Ze schrijft erg uit het leven gegrepen, zeer naar de mensen toe, en mijn schrijven is heel anders. Als ik schrijf vanuit directe inspiratie, ben ik niet met eventuele lezers bezig en Marian kan dat dan weer heel mooi omzetten en een beetje vertalen. Het voegt absoluut iets toe. Ook de lichtheid in het schrijven van Marian, haar humor en haar persoonlijke kijk op zaken ... Ik vond het een erg leuke, speelse wisselwerking. Het ging ook heel makkelijk. Marian vroeg bijvoorbeeld: 'Monique kun je over dit onderwerp iets schrijven?' en dan floepte het die of een volgende dag zo binnen. Dan merk je dat we op dezelfde golflengte zitten, dat we samen toegang hebben tot echt geïnspireerde informatie. En dan schreef zij weer iets en dat inspireerde mij dan ook weer tot een nieuw stuk, en zo werd het echt een gemakkelijk proces. Ik stond er verbaasd van hoe moeiteloos het allemaal ging.

Marian schrijft meer vanuit haar doorleving, jij schrijft meer vanuit de directe inspiratie.

Ja, die twee visies bij elkaar, dat is omvattender. Marian heeft een heel praktische benadering. We willen samen zoveel mogelijk inzicht en praktische ondersteuning aanbieden zodat het geworstel minder kan worden. Als we alleen ons brein laten werken, dan schieten onze gevoelens en emoties alle kanten op, want we zijn behoorlijk voorgeprogrammeerd door alles wat we zien en horen en wat de media ons voorschotelen. Als we echter goed gaan luisteren naar ons diepere zijn, dan worden we niet meer geleefd, maar kiezen we zelf wie we willen zijn en hoe we met ons leven willen omgaan. We hoeven niet meer door de pijn heen, we hoeven niet meer te werken aan onszelf, we mogen oogsten. We gaan het Aquariustijdperk in en kunnen nu echt anders in het leven gaan staan.

Hoe kom jij aan je materiaal, waar is je kennis op gebaseerd?

Op de een of andere manier ben ik ingetuned op de Akasha-Kronieken, het zero point field, het informatieveld, hoe je het ook wilt noemen. Dat is al zo'n jaar of 23 zo; als ik informatie nodig heb, hoef ik alleen in te pluggen. Eigenlijk zijn al mijn boeken zo geschreven. Ik voeg dan wel hier en daar iets toe, maar ik blijf ingetuned.

Hoe gaat dat?

Ik heb een gedachte, een idee over iets en dan verruimt op de een of andere manier mijn wereld zich. Dat gebeurt vaak 's nachts, vaak ook 's ochtends rond vijf uur, dan word ik wakker en zit alles in mijn hoofd, het is net alsof er een telefoonverbinding is. Dan sta ik op, ga achter mijn computer zitten en begin te schrijven. Het is echt een open verbinding, ik kijk amper wat ik schrijf. Ik kan op dat moment ook niet bezig zijn met taal of met fouten, want als ik dat doe, raak ik uit mijn inspiratie. Ik moet puur openstaan, zonder kritische houding of blik. Soms is de

taal die tot mij komt ook best moeilijk en moet ik die erna in een andere vorm gieten. Ik ontvang het rechtstreeks via de rechterhersenhelft en daarna kijk ik meer vanuit de linkerhersenhelft naar het hoe en wat.

Je bent op basis van de inspiratie uit de onstoffelijke wereld energetisch therapeute geworden?

Ja, ik had wel eerder al opleidingen gedaan: Kinesiologie, shiatsu, voeding, orthomoleculair ... Ik had al een basis, maar ik voelde me nog niet helemaal klaar, ik voelde nog niet die drive ... En toen kreeg ik opeens zomaar informatie over hoe ik zou gaan werken. Dat ik mijn lijntje met de onstoffelijke wereld moest gaan gebruiken, om mensen te diagnosticeren. Ik ben er toen mee gaan werken en ben toen ook kristallen als katalysator gaan gebruiken, dat heeft zich in de loop der jaren vervolmaakt. In mijn workshop *Terug naar de bron* werk ik weer met een andere techniek, die ik ook heb doorgekregen. Ik had een enorme zielenwens om mensen te helpen, mensen echt terug te brengen naar hun bron. Dat wil niet zeggen dat vanaf dan het leven alleen maar rozengeur en maneschijn is, maar wel dat iemand weer in contact staat met zijn ware zelf, met zijn diepste kern.

Is er nog iets wat je wilt vertellen dat nog niet aan de orde is geweest?

Ik ben heel dankbaar voor het samen schrijven met Marian. Het is voor mij een bijzondere, unieke en leerzame situatie geweest. Marian heeft mij mooie dingen aangegeven, haar praktische manier van schrijven heeft mij ook geholpen bij een ander boek dat ik onder handen heb, over levenslijnen en gedachteclusters.¹ Door de invloed van onze samenwerking is ook dat boek veel leesbaarder geworden, praktischer, meer vertellend. Dat is echt een bijdrage van Marian, die mij elke keer liet zien hoe zij een stukje aankleedde, zo mooi geschreven ... Daar heb ik me ook door laten inspireren. Mijn diepe dank dus aan Marian.

www.moniquetimmers.nl